

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชาในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยทำการสรุปและมีประเด็นสำคัญในการนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชาในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชาในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลและด้านกระบวนการเรียนการสอน
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครอง พบว่า ด้านการจัดหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน
3. ความคิดเห็นด้านข้อเสนอแนะของผู้ปกครองนักเรียนต่อการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชา ดังนี้ ด้านการจัดหลักสูตร ควรศึกษาหลักสูตรเจาะลึกประเด็นที่สำคัญ เพื่อจะได้นำข้อมูล ไปใช้ประกอบการสอนและเป็นแนวทางและจุดเด่นของโรงเรียนกวดวิชาต่อไป ด้านกระบวนการเรียนการสอน โรงเรียนกวดวิชาควรมุ่งเน้นที่หลักสูตรการเรียนการสอนให้ตรงเป้าหมายนักเรียนเพิ่มความเข้มข้นของเนื้อหาการเรียนการสอนให้มีความแตกต่างจากการเรียนปกติในห้องเรียน และมีเอกสารประกอบการเรียนการสอนที่ครบถ้วนง่ายต่อการค้นคว้า และใช้ในการแข่งขัน ด้านการวัดและประเมินผล ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนเสริมพิเศษของนักเรียนในโรงเรียนกวดวิชา เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรในโรงเรียนกวดวิชา

และด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ด้านสถานที่ควรจัดให้ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนมีทางเข้าออก สะดวกสบาย ห้องเรียนควรมีความกว้างขวาง ปลอดโปร่ง และมีบรรยากาศน่าเรียนไม่ควร แออัดหรือคับแคบจนเกินไปอาจจะมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มาเรียนกวดวิชา

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานของ โรงเรียนกวดวิชาในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด มีความคิดเห็น ต่อการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชาในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ดอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการเรียนกวดวิชาหรือการเรียนพิเศษเป็นการเพิ่มความรู้หรือประสบการณ์ขณะที่พระราช บัญญัติการศึกษาแห่งชาติเปิดโอกาสให้คนเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยแบ่งความรู้หรือประสบการณ์ ในระบบคือการเรียนรู้ในโรงเรียน การเรียนรู้นอกระบบเป็นการศึกษานอกโรงเรียน อาจเป็น การศึกษาผู้ใหญ่ การลงทะเบียนเรียนแล้วอ่านหนังสือไปสอบเองเรียนอยู่บ้าน หรือการเรียนรู้ ถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น การเรียนในโรงเรียนเป็นแบบหนึ่งในการเรียนรู้ สถาบันกวดวิชาก็เป็น อีกแบบหนึ่งในการเรียนรู้ เด็กจะมีความรับผิดชอบในตนเองเพราะมีเป้าหมายชัดเจนว่าจะ สอบเข้าคณะ สาขา วิชา และสอบเข้ามหาวิทยาลัยตามที่ต้องการให้ได้ ซึ่งการเรียนกวดวิชา เกิดจากการที่ผู้ปกครองนักเรียนได้มองเห็นถึงความสำคัญของการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ จึงได้ส่งบุตรหลานของตนเองเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเพื่อเป็นการใช้เวลานอกเหนือจาก การเรียนตามปกติแล้วมาเรียนพิเศษ หรือเรียนกวดวิชา นั่นคือกลุ่มนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือ ว่าขาดเรียนจนเรียนไม่ทันเพื่อน ดังนั้น ผู้สอนพิเศษให้ก็คือครูที่สอนในชั้นเรียนปกติ โดยจะสอนเหมือนกับที่ถ่ายทอดให้กับนักเรียนในชั้นเรียนเพียงแต่การเรียนพิเศษนั้นจำกัดอยู่ในกลุ่มเล็ก ๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถรับการถ่ายทอดได้มากกว่าในชั้นเรียนปกติ และความมุ่ง หมายของการกวดวิชา ก็เพื่อที่จะมุ่งให้นักเรียนเหล่านี้มีความรู้เท่าทันรวมถึงนักเรียนที่เรียนอยู่ใน เภทที่ดีด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ กมล สุคประเสริฐ (2526 : 1) กล่าวว่า การเรียนกวดวิชา เป็นการเรียนนอกเหนือเวลาเรียนตามปกติและเนื้อหาที่เรียนไม่ใช่เนื้อหาใหม่ โดยที่ใครก็ สามารถเรียนได้ไม่ว่าจะเป็นคนที่มาผลการเรียนอ่อน ผลการเรียนปานกลาง หรือผลการเรียน สูง และผู้ที่มาเรียนกวดวิชาทุกคนล้วนหวังผลจากการเรียนกวดวิชาว่าจะเกิดประโยชน์กับ ผู้เรียนกวดวิชาโดยตรงทันที หรือ ไม่ก็ในเวลาอันใกล้ สอดคล้องกับ สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2530 : 14) กล่าวว่า การกวดวิชาเป็นการศึกษาเล่าเรียนที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเน้นเนื้อหา

ในบางส่วน เรื่องบางตอนของเนื้อเรื่องทั้งหมด ที่ได้ศึกษาแล้ว แต่ผู้สอนหรือผู้ทกววิชามีความสนใจเข้าใจ หรือจำได้เป็นพิเศษ โดยเพื่อหวังผลว่าความรู้เหล่านั้นจะเกิดประโยชน์โดยตรงในทันทีหรืออนาคตอันใกล้ต่อผู้เข้ารับการทกววิชา สอดคล้องกับ ประยูร ศรีประสาธน์ และวิไล ชุมแสง (2526 : บทคัดย่อ) พบว่า จำนวนนักเรียนและความต้องการที่จะเข้าเรียนทกววิชาเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ จึงทำให้การจัดระบบการทกววิชามีลักษณะมุ่งเพื่อประโยชน์ทางการค้ามากกว่าประโยชน์ทางการศึกษาอย่างแท้จริง มีการโฆษณาชักชวนให้มีการทกววิชาที่เกินความจริง มีการหลีกเลียงและเสาะหาวิธีการที่จะให้เด็กเรียนทกววิชาด้วยประการต่าง ๆ เป็นผลให้สถานทีเรียนแออัดยัดเยียด และไม่มีบรรยากาศทางวิชาการ โดยทีระบบและวิธีการสอนคัดเลือกในปัจจุบันมีผลให้เกิดการค้าหาประโยชน์จากการศึกษาลากรจัดการศึกษาเพื่อการค้ามากขึ้น เช่น การแข่งขันกันจัดทำเฉลยข้อสอบ ตลอดจนการจัดทำคู่มือต่าง ๆ จึงก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจแก่ผู้ปกครอง รวมทั้งทำให้เด็กและครอบครัวต้องหมกหมุ่นอยู่กับความเพียรพยายามที่จะให้เด็กศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและใช้เวลาศึกษาเล่าเรียนหนักเกินความจำเป็นอีกด้วยนอกจากนี้ ความนิยมในเรื่องการทกววิชายังมีผลกระทบต่อระบบการเรียนการสอนของครูและนักเรียนในโรงเรียน ทำให้นักเรียนสนใจการเรียนในหลักสูตรน้อยลง แต่จะฝึกใฝ่ในเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการสอบคัดเลือกเท่านั้น ซึ่งจะพบได้ชัดเจน โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในปีสุดท้ายหรือเทอมสุดท้าย สอดคล้องกับวิจัยของ คณาภรณ์ กิตติคำ และคณะ (2540 : 39) พบว่า นักเรียนทีเรียนอยู่ในโรงเรียนทกววิชาส่วนใหญ่ มาเรียนทกววิชาเพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อเพิ่มความเข้าใจในวิชาทีต้องการเรียน เพื่อเพิ่มความรู้ในวิชาทีต้องการเรียน เพื่อเพิ่มระดับคะแนน เพราะตามเพื่อน เพราะถูกบังคับ และเพราะชื่อเสียงของโรงเรียนทกววิชา ตามลำดับ สอดคล้องกับ วิจัยของ วราพร เตชะชเนศ และคณะ (2543 : 13) พบว่า สถาบันทกววิชาจะช่วยวางระบบการเรียนการสอนให้นักเรียนทำให้เกิดความมั่นใจในการเตรียมตัวสอบ จัดลำดับหลักสูตรเป็นหมวดหมู่ แบ่งการเรียนรู็เป็นขั้นเป็นตอน หักทำใจท้ยทบทวนอย่างสม่ำเสมอ เน้นส่วนสำคัญให้นักเรียนจดจำได้ สร้างบรรยากาศทีดีให้กับการเรียน อาจารย์มีการแทรกอารมณ์ขัน ทำให้ผ่อนคลายความเครียดและช่วยในการจดจำเทคนิคต่าง ๆ และสอดคล้องกับวิจัยของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2544) พบว่า เหตุผลในการเลือกสถานทีทกววิชาของนักเรียนในภาพรวมนัน นักเรียนจะคำนึงถึงชื่อเสียงของโรงเรียนมากที่สุด คือร้อยละ 45.2 ในขณะที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะเลือกสถานทีทกววิชาโดยเลือกจากสถานทีทีนักเรียนในปกครองเป็นผู้ระบุความต้องการ ร้อยละ 36.2นอกจากนัน เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของกลุ่มคนทีเกี่ยวข้องกับเรื่องเหตุผล

ในการกวาดวิชา พบว่า ส่วนใหญ่ของผู้ปกครอง และ โรงเรียนกวาดวิชาจะมีความเห็นตรงกับ เหตุผลในการกวาดวิชาของนักเรียนส่วนใหญ่ คือ กวาดวิชาเพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น ร้อยละ 44.0 ร้อยละ 85.7 และร้อยละ 69.0 ตามลำดับ โดยภาพรวมเหตุผลในการกวาดวิชาของนักเรียน มีอยู่ 4 ประการหลัก คือ ช่วยให้การเรียนดีขึ้น เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ เพื่อเรียนล่วงหน้า และเนื่องจากเรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ

2. ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนกวาดวิชาในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนกวาดวิชาในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน เนื่องจาก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคนในสังคมไทย และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนสู่ศตวรรษที่ 21 จึงเกิดการทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนด วิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ นอกจากนี้ได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อมและจุดเน้น อีกทั้งได้ปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน เกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ และเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ สุวิมล ว่องวานิช และนางลักขณ์ วิรัชชัย (2547 : บทคัดย่อ) พบว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีจุดดีหลายประการ เช่น ช่วยส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการศึกษาทำให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีส่วนร่วมและมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและมีแนวคิดและหลักการในการส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาดังกล่าวยังได้สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่เป็นปัญหาและความไม่ชัดเจนของหลักสูตรหลายประการทั้งในส่วนของเอกสารหลักสูตร กระบวนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ และผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตร ได้แก่ ปัญหาความสับสนของผู้ปฏิบัติในระดับสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาส่วนใหญ่กำหนดสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้มาก ทำให้เกิดปัญหาหลักสูตรแน่น การวัดและประเมินผลไม่สะท้อนมาตรฐาน ส่งผลต่อปัญหาการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียน รวมทั้งปัญหาคุณภาพของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์อันยังไม่เป็นที่น่าพอใจ สอดคล้องกับ

3. ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชาในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน เนื่องจาก ในระบบการศึกษาที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรนั้น หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับสถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบในการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริมการใช้และพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด อันจะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในระดับชาติ และสถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาการวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตร การเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้อง กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรายละเอียดที่เขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงาน ต้นสังกัดอื่นๆ ในระดับท้องถิ่นได้จัดทำเพิ่มเติม รวมทั้ง สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พร้อมทั้งในการจัดการเรียนการสอนนั้น โรงเรียนจะต้องจัดสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่หรือบริเวณหรือสถานที่ ที่ใช้จัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสุขา โรงอาหาร โรงรถ สนามกีฬา และบริเวณพักผ่อน นักการศึกษาทั่วไปยอมรับกันว่าครูไม่ใช่ตัวจักรสำคัญที่จะสร้างความเจริญเติบโตทุกด้านให้เด็กเพียงอย่างเดียวอาคารเรียนและสภาพของโรงเรียนก็มีส่วนเสริมสร้างความเจริญงอกงาม ให้แก่เด็กอยู่มากเพราะการตกแต่งอาคารสถานที่และบริเวณให้มีส่วนเกื้อกูลต่อการเรียนรู้ของเด็ก จะช่วยให้เด็กเกิดความสดชื่น ร่มเย็น เป็นแรงจูงใจให้อยากมาโรงเรียน มีความรักหวงแหนและภาคภูมิใจ โรงเรียนลักษณะเช่นนี้จะช่วยหล่อหลอมพฤติกรรมของเด็กได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ธวัชชัย ชัยจิรธนาภกุล (2539 : 7) พบว่า หลักสูตรมีลักษณะเป็นพลวัต (Dynamic) และเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการและความเปลี่ยนแปลงของสังคมอยู่เสมอ คุณสมบัติข้อนี้แสดงว่าประสิทธิภาพและกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้แก่ผู้เรียนจะไม่ซ้ำซากเหมือนเดิมแต่จะเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันและโดยสิ้นเชิง แต่จะเปลี่ยนแปลงในลักษณะค่อยเป็นค่อยไปตามความจำเป็น เนื้อหาสาระและกิจกรรมใดยังสนองเป้าหมาย และจำเป็นต่อผู้เรียนและสังคมก็ยังคงไว้ ในบางครั้ง

อาจจะคงเนื้อหาสาระไว้อย่างเดิม แต่การจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ อาจจะต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเสียใหม่ให้เหมาะสม สอดคล้องกับ กิตติมา ปรีคิดก (2532) กล่าวว่า การเรียนรู้ของเด็กจะบังเกิดผลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับกระบวนการสอนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดในการใช้หลักสูตร เพราะเป็นกิจกรรมที่ใกล้ชิดกับเด็กครูเป็นผู้จัดประสบการณ์ให้กับเด็ก โดยคำนึงถึงบรรยากาศ ความเหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ สุมิตร คุณากร (2538) กล่าวว่า การกระทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการไปตามเป้าหมายของหลักสูตรที่ต้องการ และสอดคล้องกับ วิจิตร วรุษยางกูร (2538 : 45) กล่าวว่า การออกแบบอาคารสถานที่ จึงน่าจะต้องออกแบบอาคารให้สามารถใช้แสงสว่างในตัวอาคารให้มากที่สุด หลีกเลี่ยงการที่จะต้องเปิดไฟเรียนกลางวันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้จะต้องอาศัยนักออกแบบที่มีความสามารถด้วย การใช้สีทาต้องคำนึงถึงสีเย็นสีร้อนว่าชนิดใดจะเหมาะสมที่จะทาที่ใด ในห้องเรียนและอาคารเรียนนิยมใช้สีเขียว เช่น สีเขียวอ่อน สีฟ้าอ่อน น้ำตาลอ่อน เป็นต้น ส่วนเพดานมักนิยมใช้สีที่ช่วยสะท้อนแสงไว้ในห้องสว่าง เช่น สีขาว เป็นต้น การทาสีและการใช้วัสดุที่สะท้อนแสงทั้งภายในและภายนอกอาคารเรียน ควรพิจารณาตามความเหมาะสมตัวอย่าง เช่น กระดานดำ ควรจะใช้สีที่เกิดสะท้อนแสงไม่เกิด 25 – 30 % เป็นต้น โรงเรียนในกรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ หลายแห่งทำกระดานดำ เป็นรูปโค้งแบบจอภาพยนตร์ซึ่งช่วยป้องกันการสะท้อนแสง และทำให้นักเรียนมองกระดานดำยังมีการทำเป็นกล่องมีรูสำหรับกวาดเศษชอล์กได้ดีมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนกวาดวิชาในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ผลการวิจัย พบว่า การจัดหลักสูตร ควรศึกษาหลักสูตรเจาะลึกประเด็นที่สำคัญ เพื่อจะได้นำข้อมูลไปใช้ประกอบการสอนและเป็นแนวทางและจุดเด่นของโรงเรียน กวดวิชาต่อไป

1.2 ผลการวิจัย พบว่า กระบวนการเรียนการสอน โรงเรียนกวดวิชาควรมุ่งเน้นที่หลักสูตรการเรียนการสอนให้ตรงเป้าหมายนักเรียน เพิ่มความเข้มข้นของเนื้อหาการ

เรียนการสอนให้มีความแตกต่างจากการเรียนปกติในห้องเรียน และมีเอกสารประกอบการเรียน การสอนที่ครบถ้วนง่ายต่อการค้นคว้าและใช้ในการแข่งขัน

1.3 ผลการวิจัย พบว่า การวัดและประเมินผล ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนเสริมพิเศษของนักเรียนใน โรงเรียนกวดวิชา เพื่อ ศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรในโรงเรียนกวดวิชา

1.4 ผลการวิจัย พบว่า บรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ด้านสถานที่ควรจัดให้ ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนมีทางเข้าออกสะดวกสบาย ห้องเรียนควรมีความกว้างขวาง ปลอดโปร่ง และมีบรรยากาศน่าเรียนไม่ควรแออัดหรือคับแคบจนเกินไปอาจจะมีผลต่อการเรียนรู้ของ นักเรียนที่มาเรียนกวดวิชา

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีศึกษาพฤติกรรมกรรมการเลือกใช้บริการ โรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนใน พื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2 ควรมีการศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานของ โรงเรียนกวดวิชาในพื้นที่ จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานให้เหมาะสมต่อไป